

“मीठे बच्चे- बाबा त्यस रथमा आउनुहुन्छ जसले पहिले-पहिले भक्ति शुरू गरे, जो नम्बरवन पूज्य थिए फेरि पुजारी बनेका छन्, यो रहस्य सबैलाई स्पष्ट गरेर सुनाऊ ।”

प्रश्न:- बाबा आफ्ना वारिस बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ वर्सा दिन आउनुभएको छ ?

उत्तर:- बाबा सुख, शान्ति, प्रेमका सागर हुनुहुन्छ । यो सारा खजाना उहाँले तिमीलाई सुम्पनुहुन्छ । यसरी सुम्पनुहुन्छ जसलाई २१ जन्मसम्म तिमीले खाइरहन्छौ, त्यो कम हुँदैन । तिमीलाई कौडीबाट हीरा समान बनाउनुहुन्छ । तिमी बाबाको सारा खजाना योगबलबाट लिन्छौ । योग विना खजाना मिल्न सक्दैन ।

ओम् शान्ति । शिव भगवानुवाच । अहिले शिव भगवान् निराकारलाई त सबैले मान्छन् । निराकार शिव एउटै हुनुहुन्छ जसको सबैले पूजा गर्छन् । बाँकी जति पनि देहधारी छन् उनीहरूको साकार रूप छ । पहिले-पहिले निराकार आत्मा थियो फेरि साकार बनेको छ । साकार बन्छ, शरीरमा प्रवेश गर्छ अनि उसको पार्ट चल्छ । मूलवतनमा त कुनै पार्ट हुँदैन । जसरी कलाकारहरूको घरमा छँदा नाटकको पार्ट हुँदैन । स्टेजमा आएपछि नै पार्ट बजाउँछन् । आत्माले पनि यहाँ आएर शरीरद्वारा पार्ट बजाउँछ । पार्टमा नै सारा भर पर्छ । आत्मामा त केही फरक छैन । जसरी तिमी बच्चाहरूको आत्मा छ, त्यसरी नै यिनको पनि आत्मा छ । बाबा परम आत्माले के गर्नुहुन्छ ? उहाँको कर्तव्य (अक्युपेशन) के हो, त्यो जान्नु छ । कोही राष्ट्रपति छ, राजा छ यो आत्माको कर्तव्य हो नि । यी पवित्र देवताहरू हुन्, त्यसैले उनको पूजा गरिन्छ । अहिले तिमी सम्झन्छौ- यो पढाइ पढेर लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक बनेका हुन् । कसले बनायो ? परम आत्माले । तिमी आत्माहरूले पनि पढाउँछौ । बाबाले आएर तिमी बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ र राजयोग पनि सिकाउनुहुन्छ- यो हो ठूलो कुरा । कति सहज छ । यसलाई भनिन्छ राजयोग । बाबालाई याद गरेमा हामी सतोप्रधान बन्छौ । बाबा त हुनुहुन्छ नै सतोप्रधान । उहाँको कति महिमा गाउँछन् । भक्तिमार्गमा कति फल, दूध आदि चढाउँछन् । समझ केही पनि छैन । देवताहरूलाई पुज्छन्, शिवमाथि दूध, फूल आदि चढाउँछन्, केही थाहा छैन । देवताहरूले राज्य गरे । ठीकै छ, शिवमाथि किन चढाउँछन् ? उहाँले के कर्तव्य गर्नुभयो र यति पुज्छौ ? देवताहरूको बारेमा त फेरि पनि थाहा छ, उनीहरू स्वर्गका मालिक थिए । उनीहरूलाई कसले बनायो, यो पनि थाहा छैन । शिवको पूजा पनि गर्छन् तर उहाँ भगवान् हुनुहुन्छ भन्ने कुराको ख्याल छैन । भगवान्ले यिनलाई यस्तो बनाउनुभएको हो । कति भक्ति गर्छन् । सबै अन्जान छन् । तिमीले पनि शिवको पूजा गरेका हो, अहिले तिमी सम्झन्छौ, पहिले केही पनि जान्दैनथ्यो । उहाँको कर्तव्य के हो, के सुख दिनुहुन्छ, केही पनि थाहा थिएन । के यी देवताहरूले सुख दिन्छन् ? राजा-रानीले प्रजालाई सुख दिन्छन् तर उनीहरूलाई शिवबाबाले यस्तो बनाउनुभएको हो नि । बलिहारी उहाँको छ । यिनले त केवल राजाई गर्छन्, प्रजा पनि बनिहाल्छन् । बाँकी यिनले कसैको कल्याण गर्दैनन् । यदि गर्छन् पनि त अल्पकालको लागि । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले बसेर पढाउनुहुन्छ । उहाँलाई कल्याणकारी भनिन्छ । बाबाले आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ, मेरो लिङ्गको तिमीले पूजा गर्थ्यौ, उहाँलाई परम आत्मा भन्थ्यौ । परम आत्मा अर्थात् परमात्मा हुन्छ । तर उहाँले के गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा जान्दैनन् । केवल भनिदिन्छन् उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । नाम-रूपबाट भिन्न हुनुहुन्छ । फेरि उहाँमाथि दूध आदि चढाउनु, शोभा दिँदैन । आकार छ तब त उहाँमाथि चढाउँछन् नि । उहाँलाई निराकार त भन्न सक्दैनौ । तिमीसँग मनुष्यहरू वाद-विवाद धेरै गर्छन्, बाबाको अगाडि आएर पनि वाद-विवाद नै गर्नेछन् । व्यर्थमा टाउको दुखाउँछन् । फायदा केही पनि छैन । यो सम्झाउनु त तिमी बच्चाहरूको काम हो । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- बाबाले हामीलाई कति उच्च बनाउनुभएको छ । यो पढाइ हो बाबा टीचर बनेर पढाउनुहुन्छ । तिमी मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि पढिरहेका छौ । देवी-देवताहरू सत्ययुगमा हुन्छन् । कलियुगमा हुँदैनन् । रामराज्य नै छैन जो पवित्र रहन सक्नु । देवी-देवता थिए फेरि वाम मार्गमा जान्छन् । बाँकी जस्तो चित्रमा देखाउँछन् यस्तो होइन । जगन्नाथको मन्दिरमा तिमी देख्नेछौ काला चित्रहरू छन् । बाबाले भन्नुहुन्छ- मायाजिते जगतजित बन । त्यसैले उनीहरूले फेरि जगत्नाथ नाम राखिदिएका छन् । माथि सबै गन्दा चित्रहरू देखाएका छन्, देवताहरू वाममार्गमा जानाले काला बनेका छन् । उनीहरूको पनि पूजा गरिरहन्छन् । मनुष्यहरूलाई त केही थाहा छैन हामी कहिले पूज्य थियौं ? ८४ जन्मको हिसाब कसैको बुद्धिमा छैन । पहिले

पूज्य सतोप्रधान हुन्छन् फेरि ८४ जन्म लिँदा-लिँदा तमोप्रधान पुजारी बन्छन् । रघुनाथ मन्दिरमा काला चित्र देखाउँछन्, त्यसको अर्थ त केही पनि सम्भदैनन् । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । ज्ञान चितामा बसेर गोरो बन्छौ, काम चितामा बसेर कालो बन्छौ । देवताहरू वाममार्गमा गएर विकारी बन्छन्, फेरि उनीहरूको नाम देवता राख्न त सकिँदैन । वाममार्गमा जानाले कालो बनेका हो, यो निशानी देखाइएको छ । कृष्ण कालो, राम पनि कालो, शिवलाई पनि कालो बनाइदिन्छन् । तिमी जान्दछौ— शिवबाबा त कालो बन्दै बन्नुहुन्न । उहाँ त हीरा हुनुहुन्छ, जसले तिमीलाई पनि हीरा जस्तो बनाउनुहुन्छ । उहाँ त कहिले पनि कालो बन्नुहुन्न फेरि उहाँलाई कालो किन बनाएका छन् ! कोही कालो थियो होला उसले बसेर कालो बनायो होला । शिवबाबा भन्नुहुन्छ— मैले के दोष गरें जसकारण मलाई कालो बनाइयो । म त आउँछु नै सबैलाई गोरो बनाउन, म त सदैव गोरो छु । मनुष्यहरूको यस्तो बुद्धि बनेको छ जसले गर्दा केही पनि सम्भदैनन् । शिवबाबा त हुनुहुन्छ नै सबैलाई हीरा बनाउनेवाला । म त सदा गोरो यात्री हुँ । मैले के गरें जसकारण मलाई कालो बनाएका छौ । अब तिमीलाई पनि उच्च पद पाउनको लागि गोरो बन्नु छ । उच्च पद कसरी पाउनु छ ? त्यो त बाबाले सम्भाउनुभएको छ बाबालाई अनुसरण गर (फलो फादर), जसरी यिनले सबैकुरा बाबालाई सुम्पनुभयो । पितालाई हेर कसरी सबै कुरा दिनुभयो । साधारण थिए, न धेरै गरिब, न धेरै धनी थिए । बाबाले अहिले पनि भन्नुहुन्छ— तिम्रो खान-पान बीचको साधारण हुनुपर्छ । न धेरै उच्च, न धेरै कम । बाबाले नै सबै शिक्षा दिनुहुन्छ । यी पनि देख्नमा त साधारण नै देखिन्छन् । तिमीलाई भन्छन् कहाँ हुनुहुन्छ भगवान् देखाऊ । अरे, आत्मा पनि बिन्दु हो, उसलाई देख्न सक्छौ र ! आत्माको साक्षात्कार यी आँखाबाट हुँदैन, यो त जान्दछौ । तिमी भन्छौ भगवान् ले पढाउनुहुन्छ भने अवश्य कुनै शरीरधारी होला । निराकारले कसरी पढाउने ? मनुष्यहरूलाई त केही पनि थाहा छैन । जसरी तिमी आत्मा हो, शरीरद्वारा पार्ट बजाउँछौ । आत्माले नै पार्ट बजाउँछ । आत्माले नै बोल्छ, शरीरद्वारा । त्यसैले आत्मा उवाच । तर आत्मा उवाच भन्न सुहाउँदैन । आत्मा त वानप्रस्थ, वाणीभन्दा पर छ, उवाच त शरीरबाट नै हुन सक्छ । वाणीभन्दा पर केवल आत्मा नै रहन्छ । वाणीमा आउनु छ भने शरीर अवश्य चाहिन्छ । बाबा पनि ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, त्यसैले अवश्य कसैको शरीरको आधार लिनुहुन्छ होला नि । उसलाई रथ भनिन्छ । नत्रभने उहाँले कसरी सुनाउने ? बाबाले पतितबाट पावन बन्ने शिक्षा दिनुहुन्छ । प्रेरणाको कुरा छैन । यो त ज्ञानको कुरा हो । उहाँ कसरी आउनुहुन्छ ? कसको शरीरमा आउने ? अवश्य मनुष्यमा नै आउनुहुनेछ । कुन मनुष्यमा आउने ? तिमी बाहेक कसैलाई थाहा छैन । रचयिताले स्वयम् नै बसेर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । म कसरी र कुन रथमा आउँछु । बाबाको रथ कुन हो भन्ने कुरा बच्चाहरूले त जान्दछन् । धेरै मनुष्यहरू अलमलिएका छन् । कस-कसको रथ बनाइदिन्छन् । जनावर आदिमा त आउन सक्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म कुन मनुष्यमा आऊँ ? यो त सम्भन सक्दैनन् । आउन पनि भारतमा नै आउनुहुन्छ । यहाँ कसको तनमा आऊँ, के राष्ट्रपति वा साधु-महात्माको रथमा आउनुहुन्छ होला ? यस्तो पनि होइन कि पवित्र रथमा आउनुहुन्छ । यो त हो नै रावणराज्य । गायन पनि छ— दूर देशका रहनेवाला ।

यो पनि बच्चाहरूलाई थाहा छ— भारतवर्ष अविनाशी खण्ड हो । यो कहिले विनाश हुँदैन । अविनाशी बाबा अविनाशी भारतखण्डमा नै आउनुहुन्छ । कुन तनमा आउनुहुन्छ ? उहाँले स्वयं नै बताउनुहुन्छ । अरू त कसैले जान्न सक्दैन । तिमी जान्दछौ— कुनै साधु महात्मामा पनि आउन सक्नुहुन्न । उनीहरू हुन् हठयोगी, निवृत्ति मार्गवाला । बाँकी रहे भक्तहरू । अब भक्तमा पनि कुन भक्तमा आउने ? भक्त पुरानो हुनुपर्छ, जसले धेरै भक्ति गरेको होस् । भक्तिको फल भगवान् लाई दिन आउनुपर्छ । यहाँ भक्त त धेरै छन् । भन्नेछन् यो ठूलो भक्त हो, यिनमा आउनुपर्छ । यसरी त धेरै भक्त बन्छन् । भोलि नै पनि कसैलाई वैराग्य आयो भने भक्त बन्न सक्छ । ऊ त यस जन्मको भक्त भयो नि । उसमा आउनुहुन्न । म उसैमा आउँछु, जसले पहिले-पहिले भक्ति शुरू गर्‍यो । द्वापरदेखि भक्ति शुरू भएको हो । यो हिसाब-किताब कसैले सम्भन सक्दैन । कति गुप्त कुराहरू छन् । म उसमा आउँछु, जसले पहिले-पहिले भक्ति शुरू गर्छ । नम्बरवन जो पूज्य थिए उनै फेरि नम्बरवन पुजारी पनि बन्नेछ । स्वयम् नै भन्नुहुन्छ— यो रथ नै पहिलो नम्बरमा जानेछन् । फेरि ८४ जन्म पनि यिनले नै लिन्छन् । म यिनको नै धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्तिम जन्ममा प्रवेश गर्छु । यिनलाई नै फेरि नम्बरवन राजा बन्नु छ । यिनले नै धेरै भक्ति गर्दथे । भक्तिको फल पनि यिनलाई मिल्नुपर्छ । बाबा बच्चाहरूलाई देखाउनुहुन्छ— हेर, यिनी ममाथि कसरी

समर्पण भए ? सबै कुरा दिए । यति धेरै बच्चाहरूलाई सिकाउनको लागि धन पनि चाहिन्छ । ईश्वरको यज्ञ रचिएको छ । खुदाले यिनमा बसेर रुद्र ज्ञान यज्ञ रचनुहुन्छ, यसलाई पढाइ पनि भनिन्छ । रुद्र शिवबाबा जो ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, उहाँले यज्ञ रचनुभएको छ ज्ञान दिनको लागि । अक्षर बिल्कुलै ठीक छ । राजस्व, स्वराज्य पाउनको लागि यज्ञ । यसलाई यज्ञ किन भनिन्छ ? यज्ञमा त उनीहरू आहुति आदि धेरै हाल्छन् । तिमी त पढ्छौ, आहुति के हाल्छौ र ? तिमी जान्दछौ— हामी पढेर होशियार बन्दछौ । फेरि सारा दुनियाँ यसमा स्वाहा हुनेछ । यज्ञमा पछि अन्तमा जे-जति सामग्री बाँकी रहन्छ, त्यो सबै हाल्छन् ।

तिमी बच्चाहरूले अब जान्दछौ— हामीलाई बाबाले पढाइरहनुभएको छ । बाबा हुन त धेरै साधारण हुनुहुन्छ । मनुष्यले के जान्ने ? ती बडा-बडा मनुष्यहरूको त धेरै ठूलो महिमा हुन्छ । बाबा त धेरै साधारण, सिम्पल रूपमा बस्नुभएको छ । मनुष्यहरूलाई कसरी थाहा हुन सक्छ । यी दादा त जौहरी थिए । शक्ति त कुनै देख्नमा आउँदैन । केवल यति भनिदिन्छन् यिनमा केही शक्ति छ । यिनमा सर्वशक्तिमान् बाबा हुनुहुन्छ भन्ने कुरा सम्झदैनन् । यिनमा शक्ति छ, त्यो शक्ति पनि कहाँबाट आयो ? बाबाले प्रवेश गर्नुभयो नि । जुन उहाँको खजाना छ त्यो त्यसै कहाँ दिनुहुन्छ र । तिमी योगबलले लिन्छौ । उहाँ त सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ नै । उहाँको शक्ति अन्यत्र कतै जाँदैन । परमात्मालाई सर्वशक्तिमान् किन गाइन्छ, यो पनि कसैले जान्दैन । बाबा आएर सबै कुरा बताउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म जसमा प्रवेश गर्छु, उनमा त पूरा खिया लागेको थियो— पुरानो देश, पुरानो शरीर, उनको धेरै जन्मको अन्तमा म आउँछु, जुन खिया लागेको छ त्यसलाई कसैले निकाल्न सक्दैन । खिया निकाल्नेवाला एक सतगुरु नै हुनुहुन्छ । उहाँ सदा पवित्र हुनुहुन्छ । यो तिमीले सम्झन्छौ । यो सबै बुद्धिमा बसाउनका लागि पनि समय चाहिन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सबै सुम्पनुहुन्छ (विल गर्नुहुन्छ) । बाबा ज्ञानको सागर, शान्तिको सागर हुनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई सारा सुम्पनुहुन्छ । आउन पनि पुरानो दुनियाँमा आउनुहुन्छ । प्रवेश पनि उनमा गर्नुहुन्छ, जो हीरा समान थिए, फेरि कौडी समान बने । उनीहरू चाहे यस समयमा करोडपति छन्, तर अल्पकालको लागि । सबैको खलास हुनेछ । सम्पत्तिवान (वर्थ पाउण्ड) तिमी बन्छौ । अहिले तिमी पनि विद्यार्थी हो । यी पनि विद्यार्थी हुन्, यी पनि धेरै जन्मको अन्तमा छन् । खिया चढेको छ । जसले धेरै राम्रो पढ्छ, उसमा नै खिया चढेको छ । उनी नै सबैभन्दा पतित बन्छन्, उनलाई नै फेरि पावन बन्नु छ । यो ड्रामा बनेको छ । बाबाले त सत्य कुरा बताउनुहुन्छ । बाबा हुनुहुन्छ सत्य । उहाँले कहिले उल्टो बताउनुहुन्न । यी सबै कुराहरूलाई मनुष्यले सम्झन सक्दैनन् । तिमी बच्चाहरू बाहेक अरू मनुष्यलाई कसरी थाहा हुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) उच्च पद पाउनको लागि पूरा बाबाको अनुसरण गर्नु छ । सबै कुरा बाबाको जिम्मा लगाएर ट्रस्टी भएर सम्भाल्नु छ, पूरा समर्पण हुनु छ । खान-पान रहन-सहन साधारण राख्नु छ । न धेरै उच्च, न धेरै निम्न ।
- २) बाबाले जुन सुख-शान्ति, ज्ञानको खजाना दिनुभएको छ, त्यो अरूलाई पनि दिनु छ, कल्याणकारी बन्नु छ ।

वरदानः— देह-भानलाई देही-अभिमानी स्थितिमा परिवर्तन गर्नेवाला बेहदको वैरागी भव

चल्दा चल्दै यदि वैराग्य खण्डित हुन्छ भने त्यसको मुख्य कारण हो— देह-अभिमान । जबसम्म देह-भानबाट वैराग्य हुँदैन तबसम्म कुनै कुराको पनि वैराग्य सदाकालको रहन सक्दैन । सम्बन्धदेखि वैराग्य यो कुनै ठूलो कुरा होइन, त्यो त दुनियाँमा पनि धेरैलाई वैराग्य आउँछ तर यहाँ देह-भानका जुन भिन्न-भिन्न रूप छन्, तिनीहरूलाई जानेर, देह-भानलाई देही-अभिमानी स्थितिमा परिवर्तन गर्नु— यो बेहदको वैरागी बन्ने विधि हो ।

स्लोगनः— संकल्परूपी पाउ मजबूत भयो भने कालो बादल जस्ता कुराहरू पनि परिवर्तन हुनेछन् ।